

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník III.

Chicago, dne 15. ledna, 1881.

Číslo 1.

Pořádá August Volenský. — Vydává Výkonný Výbor.

Vychází vždy 15. každého měsíce. — Rukopisy pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdříve do 10., delší do 8. každého měsíce na jednatele Výkonného Výboru. — Předplatné: pro údy N. J. S. 36c., pro neúdy 30c. roč. — Do Evropy 1 zl. 50 kr.

K novému životu

V. Timto číslem nastupujeme třetí výroční pochod náš, pochod k životu novému Národní Jednoty Sokolské. Bratři! Sokolové! Třetí rok od založení Jednoty Sokolské a jaké změny staly se v kruhu našem.

Na pohled zdá se nám, že vše plyne starými kolejemi, však blíže-li přihlédneme ku stavu sborů našich shledáme, že staly se změny obrovské—a přec jak ty změny zdají se nám veliké, jest to dosud jen začátek toho, čím v skutečnosti mají sbory sokolské býti.

Vzpomeňte sobě, jak vypadalo to s našimi sbory, než nastalo spojení. Byly by ty sbory ještě dnes sbory sokolskými? Proud spolkářství podpůrného byl by zajisté zaplavil i tyto sbory a dnes nebylo by již ani snad jména těch sokolů. To dobře cítila ta pravá srdce vlastenecká a proto z horoucím zápalem pracováno na spojení sborů sokolských, by zachovalo se nám junáctva bujarého, majícího za účel povznášeti naši národnost zde, tužiti mladé ty svaly, třibiti mysl a jasný, neskalený rozum; v srdce vstěpovati lásku k osvětě a svobodě. A spojení to docíleno, ono utuženo přes všechny obtíže a překážky, s jakými spojeno bylo spojování nás zde na tisíce mil od sebe vzdálených. Než srdce sokolské nezná překážek a jeho mysl neleká se žádného odporu, když vidí, že práce jeho bude odměněna láskou národa. Dnes má jednota naše již pevnějších základů a proto jest na ni více žádáno. Sokolové! Národ náš očekává od Sokola by byl přímým, rázným a mužným v každém ohledu jakož i ušlechtilým. Celé dva roky trvalo to, než docíleno žádoucího pořádku, avšak docíleno přec, třeba byli dosud někteří členové liknavými, všude mome přec může s pravou bujarou myslí sákolskou a ti jistě nenechají vzmoci se bývalé chabosti.

Krásný máme úkol v životě národním, třebaš byl nevděčným někdy, nesmíme zmalátněti a s novou pružností vrhati se na pole národní práce. Jak blaže bylo by našim bratrům sokolům v rodné naší zemi, kdyby směli tak volně jako my rozlétnouti se v životě veřejném. Nic nevíže nás, bychom museli zůstávati zpět. Zde nekladeu se činnosti naší meze, nejsme zde hlídáni vládními pochopy, kteří by každé naše slovo soudili a nám je zakazovali; žijem v zemi svobodné a proto povinnosti naší jest užiti této svobody a nenechat zakrtněti tělo i ducha svého.

Není nám zakazováno to neb ono nesmíti čísti neb své úsudky o tom pronášeti. Proto hleďme, by duch náš povznesl se z mrákot pověry náboženské, v jakých byl uspáván, by duch ten nebyl otrokem největších nepřátel země otcův našich, budme přímými, jakými co sokolové máme býti a vymítejme každou tu pověru z řad našich, neb hanbou by to bylo sokolstvu americkému, když může zbaviti se copářských předsudků a neučinilo by tak. Širte myšlenku duševní svobody u těch, kteří snad dosud lpí na něčem, co v skutečnosti nic není. Nedopusťte toho, aby se mohlo říci, že sokolové stali se nevěrnými svému programu „Hájiti a šířiti osvětú.“

Sokolstvo založeno bylo na základě svobodomyšlném a my když vstoupili jsme pod prapor ten, tož proň také bojujme, ať stavi se pevně na základě svém.

Pouze tam, kde jest duch volný jest možno viděti vzdělání celé, proto, bratři, nepřipusťte nikdy, by pověra viry vtírala se v řady naše.

Budmež pevní vlastní vůlí, vlastní silou, tak jak každý svobodný občan má býti. Naše cvičírny jsou nám nejlepšími chrámy, sině naše nejlepšími stánkem vzdělání; tam

K. A. MASOPUST,
900 N. BOND STREET,
BALTIMORE, MD.

spěchej každý sokoliku, tam sdílej druhu svému co dobrého hodláš provést, tam se rad' pro dobro všech. Tot' místo kde duch tvůj má se třibiti a život milý si připravovati.

Spojením docílono, že jsme se lépe poznali, své náhledy si sdíleli prostřednictvím listu svého, aniž bychom se báli, že může nám toho někdo zakázati neb volný let našich myšlenek zdržovati.

Spojením vyhladila se dřívější řevnivost která byla jednou z hlavních příčin, že sokolstvu se přestalo přát. Spojením docílono lepší soustavy cvičební, neb vázán jest jeden sbor svými výkony na druhý co články řetězu, kterýž má-li vydržeti tíhu mu určenou, musí míti články stejné jakosti, jinak musí prasknouti.

Ve spojení povzbudila se i láska vlastenecká, čehož dokladem skvělým jest nynější jednání jednotlivých sborů; žijte tuto lásku k vlasti v srdcích vašich by, nikdy nevyhasla a tomu, který snad nezná lásky té vlastenecké hleďte ji vštípit, aby se mohlo s chloubou ukázati na sokoly americké, že

konají věrně svou povinnost, co stráž ducha volného, daleko vzdáleni od hranic své rodné země. Sokolové, přičiněním svým docílili jste toho, že udržujete svůj list, který jest vám veřejným rádcem a vaším prostředníkem. Jen spojením docílono toho, že možno list ten vydávati zvětšený, aniž by bylo strachu o jeho udržení. Třeba nečítali jste dosud tolik členstva, jak by ho mohlo býti, ukázali jste, že jste schopni života a proto žijte — žijte tomu národu a svobodě jeho!

Sokolím okem bděte nad pořádkem dosud vymoženým, vyskytne-li se kdes zlo, hbitostí sokolskou hleďte se jej zbaviti a neustupte, dokud nevykonali jste to, co vám uloženo.

Má-li spojení naše býti pevné, by neozval se nikde stesk na nedbalost, musí jednotlivé sbory řádně vykonávati své povinnosti a pak jistě že i Výkonný Výbor sokolský provede správně záležitosti vaše.

Nuže, vzlette sokolici k životu novému, k životu jarému, ať na nás národ patří!

„Na zdar!“

Vypravování o ohnutém hřebu.

Obrázek ze schůze sokolské jednoty v X. Y. Z.

Pro „Sok. Am.“ upravil G. B. R.

Poblíž tělocvičny v X. Y. Z. jevil se o jednom z posledních zimních večerů neobyčejný život a ruch. Místním časopisem „Štěnice“ byli členové sokolské jednoty „Pokrok“ pozváni k mimořádné schůzi a vyzváni, by se „za důležitou příčinou v plném počtu dostavili.“

V spolkovém životě naskytly se opět udalosti, jež již napřed stíny své vrhaly; kvasilo to a vlnilo, a o celé záležitosti nejen že mluveno v hostinci umístněném v síni sokolské, ale i v sousedních hostincích, kdež sokolové se scházeli, byla předmětem živého rokování a hlučných hádek. Dnes konečně měla palčivá otázka parlamentární cestou vyřízena býti.

Stává se obvykle, že nepřichází na nás pouze jedno zlo, nýbrž ihned druhé a třetí současně. Tak stalo se i zde; k otázce spolkové přidružila se i záležitost, týkající se Národní Jednoty Sokolské, tudíž celku, záležitost, kteráž způsobila nemalý poplach. Temné pověsti a neblahá předpovídání bylo lze slyšeti tu i tam; šeptáno všude, že Národní Jednota Sokolská stojí na podkópu a že každou chvíli může býti vyhozena do povětří a vše to že jest pouze následek usnešení přijatých Výkonným Výborem.

Mluvílo se dokonce, že celá Národní Jednota Sokolská byla vstrčena do velkého pytle a vyprodána sultánu v Maroku.

Však na tom všem nebylo dosti. Aby spor i do samé jednoty a do její schůze se vedral a nesvár povstal, dovolávali se někteří sokolové v knize přání celého spolku, by rozřešil důležitou otázku:

„Může po usnešení přijatých posledním sjezdem také koželuh státi se údem jednoty?“

Dotazovatelé však nadarmo se těšili na různici nějakou, neboť mimo několika jejich přívrženců, nikdo se o otázku tu mnoho nestaral a předseda jednoty v rozvážlivosti své rozhodl, že bude nejlepší, když koželuzi otázku tu sami rozhodnou, neboť jich se nejvíce týče, mohou-li či nemohou-li býti členy jednoty.

Takový byl stav věci v udaný zimní večer, kterýž hrozil spolku býti tak osudným. Pozorovalis podrobněji různá skupení sokolů, kteří se okolo nálevního stolu shromáždili a při tom hlasitou i prudkou svou řeč pilně zapíjeli, mohl's nabýti tušení o nebezpečí, jakéž ohrožovalo drahý život jednoty, jakož i o hlubocí vážném významu, jakýž připisován velké této udalosti.

Zcela v odporu se starodávným zvykem,

pospíšila většina údů hned při prvním zaklepání předsedy do sborovny. Předseda zaujal již své místo. Druhé zaklepání přimělo členy, kteří ještě u nálevny stáli, k dopití piva a jen členové, kteří holdovali ušlechtilé hře na „pálu“ neb „šístkou“ se bavili, čekali na třetí zaklepání, aby pak ne bez mrzutosti, kladli hole do kouta, kartami hodili na stůl a do bratrského kruhu vstoupili.

Předseda zahajuje schůzi. Obvyklé čtení protokolu a dopisů, jakož i jiné obyčejné jednání nezbudily zvláštní pozornosti. Sotva však záležitosti tyto odbyty, změnil se výjev. Klid, předcházející bouři, uhostil se pojednou na shromážděných a mnohý člen mimovolně ohmatával své sedadlo, aby se přesvědčil, že nesedí na soudku prachem naplněným.

Předseda volal ještě jednou shromáždění k pořádku. Předložil pak jednotě nanejvýše důležitou záležitost tu k prozkoumání, podotknuv zároveň, že byla již jednou předložena jednotě avšak výboru ještě jednou k vyšetření a podání dobrozdání odevzdána; výbor odbýval již dvě schůze a jednu společně se správním výborem, by o tak důležité záležitosti důkladně bylo porokováno a nyní že předkládá výsledek svého rokování jednotě ku konečnému rozhodnutí. Současně napomíná předseda údy, by se při rokování přísně drželi předmětu a všem osobním urážkám se vyhnuli. Celá věc má prý se následovně:

Před nějakým časem bylo jednotě z neklamně věrohodné strany učiněno sdělení a sice úřední, že na přední stěně cvičirny v pravo od vchodu a nedaleko od rohu, jest hřeb jeden tak krůvě zatlučen, že nelze toho trpěti, nemá-li cti a vážnosti spolku uškozeno býti. Spolek svého času přijal zmíněné sdělení s patřičným rozhořčením a jak již podotknuto, odkázal věc tu zvláštnímu výboru, kterýž v nejbližších 14 dnech se sešel a ze svého středu zvolil výbor znaleců, jimž uloženo celou věc náležitě vyšetřiti. Tito znalcové jali se také ihned pracovati a již při druhé návštěvě v cvičirně našli dotyčný hřeb, kterýž skutečně jevil nápadné zkrivení. Je-li toho příčinou trestuhodná nedbalost aneb dokonce zlomyslnost, nebylo lze vyšetřiti. Někteří starší členové pamatují se ještě, že na hřebu tom visely zarámované staré stanovy Národní Jednoty Sokolské. Měli-li činní členové, kteří jednou za čas cvičirnu svou návštěvou poctili, o ohnutém hřebu nějaké vědomosti, nedalo se taktéž vyšetřiti.

Na základě těchto skutečností dohodli se

zvláštní výbor a výbor správní na tom, že předloží jednotě následující návrh:

„Jednota uzavříž, že ohnutý hřeb má býti opět narovnan a za tím účelem budiž na černé tabuli umístěno vyzvání, aby všechny osoby, jež by práci tu převzítí chtěli, správním výboru předložili rozvrh nákladu, jakéhož práce ta vyžadovati bude.“

Ku konci podotknul ještě předseda, že poněvadž jest dnešní schůze mimořádnou, hosté a zpravodajové novinářští dle stanov přístupu nemají. Pak předložil důležitou záležitost celé jednotě k rokování.

Nyní vám nastal život! Bzučení a mruče ní zavládlo síni a tučet rukou zvedlo se do výše a toliktéž hlasů žádalo za slovo.

Sokol A. dostalo se slova.

Řečník žádá jednotu, aby nejednala lehkovážně, nýbrž celou záležitost dříve důkladně rozvážila. Jest rozhodně pro to, aby ohnutý hřeb byl opět narovnan, avšak, jak již jednou řekl, celá věc musí býti dříve zrale uvážena, neboť bude-li se lehkovážně jednati a neuváží-li se zrale věc, shledá spolek, co z toho povstane, pakliže se lehkomyšlně jedná. Hřeb musí býti narovnan, dříve však musí se vše rozvážiti důkladně—to jest jeho mínění. Jednota by neměla brát do zaječích, nýbrž jak se na ní sluší, vše zrale uvážiti.

Několik „podporováno“ svědčilo o tom, že řeč sokola A. setkala se s pochvalou.

Sokol B. má slovo.

Prohlašuje, že chce jen podotknouti, že sice vše, co předešlý řečník byl řekl, jest velmi krásné, jednota však nesmí však nikdy zapomenouti svého finančního stavu. Vždy tvrdil, že Národní Jednota Sokolská bude státi mnoho peněz; to samé platí o sjezdech přeborných a jednacích. Kdyby Národní Jednoty Sokolské a sjezdů nebylo, bylo by lehce možno ohnutý hřeb narovnat; tak jak se ale nyní věci mají, mělo by dbáno býti jedině financí. Ostatně platil prý vždy své příspěvky a nezůstal nikdy ničeho dlužen.

Sokol C. chtěl říci zrovna, ale zrovna to samé co řečník před ním; hřeb jest totiž ohnutý a musí býti narovnan a i co se finančního stavu týče, pověděl předešlý řečník pravdu; financí nesmí býti zapomínáno. Ostatně souhlasí úplně s dřívějším řečníkem.

Sokol D. nemůže nikterak pochopiti, že se o věci té tak dlouho rokuje. Již třikráte žádal za slovo, dosud je však neobdržel. Jest prý již starým údem a majitelem jedné akcie na síni spolkové a proto nedá se nikdy potlačovati. Vždycky říkal že se jednota nemá míchat do politiky—to toho povstává vždy jen „trůbl“ a nesvornost. To jest opět

vidno na ohnutém hřebu. Ostatně může jednota činiti co se jí líbí, ale sokol D. potlačiti se nenechá.

Slova ta zjednala si patrně pochvalu, neboť na několika stranách ozval se hlučný potlesk. Ačkoliv nikdo nemohl zvědět kdy a kde vlastně byl sokol D. potlačován, učinila předece jeho odvážná a smělá řeč hluboký dojem.

Sokol E. dostává slovo. Udeří se do prsou a počne: „Sokolové! Bratři! České Sokolstvo, těžce porazené děcko revoluce z roku 1848, potřebuje muže, muže činu, muže vystupující s pádnou pěstí v tržiště života a prapor, to jest prapor svobody vztyčující. Pokud bude stávatí knížat a kněží a kapitalistů, potud musíme držeti pevně při sobě. Abychom však přišli na ohnutý hřeb, podobným, že musí býti narovnan, aby se mládeži nedával špatný příklad. Ostatně musí se spolek ujímati práv lidu.

Rečník usazuje se za bouřlivého potlesku.

Sokol F. lituje, že není žádným řečníkem, nemůže však v záležitosti tak důležité zatajiti své mínění. Prosí jednotu, by věc byla klidně rozvážena a vyřízena, a Sokolové aby se neroztrpčovaly; co jeho se týče, myslí, že výbor mimořádný a výbor správní povinnosti své nedostály; nechce nikoho napadati avšak musí říci bez obalu, že výbor mimořádný a výbor správní povinnosti své nedostály. Ostatně přeje si, aby se rokovalo dále, jako by nebyl nic řekl.

Sokol G. povstává, aby učinil opravu věcnou. Chce říci jen tolik, že nemůže pochopit, jak se může sokol F. opovážiti na výboru se vozit. Jestliže výbor nekonal svou povinnost, nechť jest dán v obžalobu. Výrazy předcházejícího sokola jsou nesokolské a řečník nepřeje si, aby byly trpěny; nikdo by prý neměl býti osobně napadán—to jest nesokolské.

Sokol H. praví, že jest již také starým členem spolku; ačkoliv se již necvičí, myslí předece, že mu bude dovoleno vysloviti své mínění. Nemělo by se na žádný způsob odchylovati od předmětu; jednáť se zde jen o ohnutý hřeb a o nic více. Cinní členové neměli by se domýšletí, že pouze oni jsou pány. Reč svou končí sokol H. tvrzením, že se dřívě také cvičil, nyní však že má ženu a děti—a teď už to nejde.

Sokol J. chce to říci krátce, neboť není přítelem velkého mluvení. Myslí, že by se mělo ještě dnes dojíti k nějakému uzavření, aby mysle byly upokojeny. I on jest pro to, aby hřeb byl narovnan. Mělo se to již dávno státi, neboť nyní byl by již hřeb rovný a mysle upokojeny. Nechce nikomu činiti předházky, neboť nemiluje dlouhé řeči. Jed-

nota měla by nyní jen uvážiti, je-li návrh výboru praktický v době nynější. Rečník může se upamatovati na podobný případ, kterýž se udál asi před pěti lety. Výbor tenkrát navrhoval, aby vyslána byla jedna četa k přebornému cvičení, což bylo také spojeno s velkými výlohami. Ostatně nechce řečník drahocenný čas zbytečně mařiti; jen ať se dlouho nerokuje, neboť....

Z různých stran dává se návrh na ukončení rokování a odhlasování. Sokolové K., L., M., N. a jiní mají ještě slovo.

Sokol K. navrhuje, aby jednateli bylo uloženo, by hřeb narovnal a sice neprodleně.

Návrh jest předsedou opakován, nedostává se mu však podpory, neboť budí všeobecné rozhořčení.

Sokol L. domýšlí se, že návrh příliš lehkomyslně pojednává o spolkovém majetku. Rečník sám ještě nenabyl jasného rozhledu v celé záležitosti. Chce dřívě věděti, je-li hřeb z dřeva neb ze železa. Má mnoho co dělati s dřívím a zatloukl již mnoho hřebů, z nichž mnohý později se ohnul. Sokol jest také znalecm, ačkoliv ho výbor mimořádný do komise nepovolal. Dřívě než bude moci o návrhu některém hlasovati, musí nabýti úplné známosti o věci.

Sokol M. jest toho náhledu, že to bude muset choditi v jednotě zcela jinak. „Mitůňky“ měly by býti milejší, příjemnější. Nechť se podívají jednou sokolové do schůze zpěváckého spolku „Skřehot“ aneb do „odfeles“, k nimž náleží. Mělo by se více hráti „šístky“, „taroků“, „půlu“ a také pivo musí býti lepší. Nikdo nemůže se diviti tomu, že tolik údů odstupuje a že jich ještě více odstoupí, pakliže se vše nezmění. Ostatně podotýká řečník, že na něj se nemusí bráti ohledu; co se jeho týče, že si již nalezne místo, kde se může dle chuti a dle svého vkusu pobaviti.

Sokol N. přeje si, aby byla celá záležitost odložena k příštímú večeru, kdy se bude jednati o duševní tělocvik.

Zpravodaj tohoto odboru vzpírá se návrhu tomuto z té příčiny, že v zmíněný den má se jednati o otázce „Jak uvěsti sokolstvo na výši, již by mělo zajímati?“ a rokování o otázce tak důležité, že nelze déle odkládati.

Rečníci, kteří byli ještě zapsáni, částečně se vzdávají slova, částečně ještě více celou věc roztahují.

Sokol P. konečně navrhuje, aby věc tak důležitá byla odkázána ještě jednou mimořádnému výboru ku konečnému vyřízení.

Návrh konečně se přijímá za bouřlivé pochvaly, když mu připojen dodatek toho znění, „že výboru mimořádnému mají se připojiti členové správního výboru, výbor pro

duševní tělocvik, výbor pro zábavu, režisér ochotnického odboru a sedm znaleců. Takto doplněná komise zvolí si své úředníky, vyšetří záležitost co nejdůkladněji a podejž pak podrobnou zprávu o výsledku své činnosti Výkonnému Výboru národní Jednoty Sokolské a spolkovému časopisu."

A tak byla palčivá záležitost ku spokojenosti všech rozřešena. Tajní nepřátelé spolku byli potlačeni a sokolství zachováno. Pohříchu nedozvěděl jsem se, byli-li ohnutý hřebík skutečně narovnan či ne. Možno však že nestraší jen v X. Y. Z., ale také i jinde.

Statistický přehled

jednot Sokolských v Čechách a na Moravě

koncem června 1880.

Sídlo	Rok založení	Počet všech členů	Počet cvič. členů	Cvičitelů	Kroj má členů						
Náchod	1869	116	50	2	24						
Německý Brod	1868	62	12	1	26						
Nová Páka	1862	88	12	2	30						
Nové Město	1868	32	26	—	18						
Nové Strašecí	1869	60	16	2	30						
Nymburk	1868	64	30	3	35						
Olomouc na M.	1869	62	16	2	22						
Opočno	1868	28	—	—	16						
Pacov	1861	106	30	1	20						
Pardubice	1877	140	40	3	42						
Písek	1867	125	18	4	52						
Plzeň	1863	92	33	5	42						
Police n. M.	1868	—	—	—	—						
Polička	1860	18	—	—	16						
Praha	1872	702	207	19	120						
Prostějov n. M.	1869	135	25	5	40						
Příbram	1862	76	20	3	30						
Příkazy n. M.	1870	54	28	—	33						
Prerov n. M.	1867	100	39	2	29						
Radnice	1870	31	24	1	24						
Rakovník	1870	67	12	2	22						
Rokycany	1869	88	25	1	40						
Roudnice	1870	35	15	3	3						
Semily	1871	108	—	—	—						
Slané	1865	136	30	3	60						
Smíchov u Prahy	1868	146	53	6	22						
Sušice	1871	150	—	1	—						
Strakonice	1868	270	30	4	—						
Střebetice n. M.	1874	12	—	—	—						
Uher. Hradiště M.	1871	45	18	2	18						
Val. Meziříčí Mor.	1864	80	24	1	22						
Velím	1869	35	15	1	20						
V. Bystřice n. M.	1871	62	20	3	30						
Vodňany	1869	47	14	3	26						
Vršovice	1870	116	40	5	30						
Vysoká n. Jiz.	1871	30	12	2	20						
Vysoké Mýto	1869	73	15	1	35						
Výškov na M.	1871	25	—	4	12						
Žebrák	1869	82	24	1	20						
Železný Brod	1867	56	30	4	32						
Žižkov u Prahy	1871	96	38	5	26						
Žiželice	1872	51	16	2	31						
Videň,	1867	106	32	11	—						
Snáška						7812	1010	225	2290		

Statistický přehled v r. 1875 sestavený vykazoval:

71 sokolských jednot v Čechách a na Moravě v činnosti se 7103 členy; loňský přehled vykazuje:

86 sokolských jednot se 7812 členy, kterýžto příbytek jednak zřízení nových jednot, jednak opětnému vzkříšení spolků na čas zaniklých přičísti sluší.

Členů cvičících se r. 1875 bylo 1156, roku letošního 2010.

V přehledu, br. Kareisem již v roku 1871 sestaveném, byly co zaniklé uvedeny jednoty: Beřkovice, Čakovice, Ledeč, Mšeno, Tábor Ústí nad Orlicí a Velké Meziříčí na Moravě.

Roku letošního a většina již v roku 1875 žádných zpráv nezaslaly:

Bechyň, Beroun, Cerhovice, Čes. Skalice, Čes. Třebová, Dačice na Mor., Dobříž, Holice, Hostomice, Hostivař, Hronov, Ivančice na Mor., Jablonec, Josefov, Kladno (úředně rozpuštěn), Klatovy, Křižanov na M., Lysá n. Lab., Malá strana, Merklín, Mlázovice,

Mirotice Nechanice, Nepomuky, (nyní sbor hasičský), Nové město na Mor., Nová Kdyně, Nový Bydžov, Olešnice na Mor., Pelhřimov, Plaňany, Podkbrady, Polná, Rousínov na Mor., Rovensko, Čičany, Slavkov na M., Sobotka, Tyšňov na M., Třebechovice, Turnov (nyní sbor hasičs.) Úpice, Volyně, (nyní sbor hasičs.), Vys. Veselí, Záběhlíce, Zbiroh Zdice, Žamberk, Žďár na Mor.

Převážná část spolků těchto však jenom jméno těloevičných jednot měla, v skutečích život nikdy nevstoupivši. Na sokolský časopis bylo jich svým časem jen málo předplaceno.

Sokolské jednoty mimo Čechy a Moravu jsou následující:

Těloevičná Jednota „Sokol“	ve	Vídni.
”	”	ve Lvově.
”	”	v Lublani.
”	”	v Záhřebu.
”	”	ve Srđeci.

(Statistický přehled Jednot Sokolských ve Spojených Státech podáme příště. P. Poř.)

DO P I S Y.

New York, 9. ledna 1881.

Pořadatelé „Sokola Amerického“!

Dne 3. ledna odbýval zdejší sbor Sokol hlavní schůzi, v níž předsevzata byla volba úředníků, která dopadla následovně: Za předsedu zvolen St. Výborný, za místopřed. E. Ševčík, za prot. taj. M. Hlaváček, za taj. pro N. J. S., F. Lier, za fin. taj. sokol Kohla, za pokl. F. Koblasa, za náčelníka A. Vokál, za místonáčelníka F. Mašín, za praporečníky sokolové Karel a Fingr a za hospodářské správce sokolové Pajdr a Hubal. Za měsíc říjen navštěvovalo cvičení na náčiní 98 údů ze 160, za listopad 97 ze 163 a za měsíc prosinec 81 ze 163. Ku cvičení užito bylo následujícího náčiní: Hrazda, bradla, kruhy, kůň, činky, kužele; skok se cvičil do dálky a výšky, prostý i o tyči. Cvičení pořadová odbývala se v tomto měsíci dvě; nyní se započne cvičiti rej, který proveden bude o maškarním plesu „Sokola“. Mimo to cvičí se všichni evičitelové jednu hodinu v týdnu v šermu; až budou vycvičeni, započnou cvičiti ostatní sokoly. Cvičení chlapců a děvčat odbývá se dvakráte v týdnu; chlapců jest 46, děvčat 22. Chlapci odbývali dne 2. ledna v siní spolkové zkoušku, při níž bylo rozdáno 10 odměn (stříbrné odznaky) mezi žáky; odměněna byla pokročilost, pilnost a mravné chování.

Naš sbor přihlíží nyní k tomu, aby jeho údové byly skutečnými sokoly, aby sokolo-

vali. Je to sice smutné, že sokolové musí býti doháněni pokutami k sokolování, avšak pro začátek není jiné pomoci. Každý úd do 25 roků stáří musí navštívit 6krát v měsíci cvičení a každý nově přijatý bez ohledu na stáří, musí navštěvovati cvičení po celý rok jako údové pod 25 roků. V poslední schůzi usnesli jsme, že úd, který jest přes 30 roků stár, musí navštívit dvakráte v měsíci prostocvik a dvakrát pořadová cvičení. Tato usnešení stala se hlavně proto, aby se s našeho sboru nestal výhradně v nemoci podporující spolek starých mručivých dědů—my chceme býti *Sokoly*. Kdo se chce dáti ku spolku jen k vůli podpoře, může si vybrati spolek takový, který má za přední účel podporování v nemoci, aneb chce-li být mermomocí u Sokola a nemá chutě na cvičení, může se státi přispívajícím členem, který není nucen ku cvičení, nemá ale též žádných nároků na podporu. Dodatek ohledně jmění jednotlivých sborů N. J. S. byl v prosincové schůzi k odhlásování předložen a jednohlasně zavržen.

Na zdar!

Fr. Lier.

Z Baltimore.

Sokole!

V posledním svém dopise píšeš: „Prosím tě, co jest s tebou, že nic nepíšeš, co pak znamená mlčení vašeho sboru?“ Dosvědčím ti bratře pořadatelí, vyburcovals mne ze spánku zádumčivosti. Musím ti teď sdělit ti něco utěšitelného z naší jednoty.

Začátkem ledna počnou naši sokolici opět cvičiti v tělocvičně Vorwärts Hallu, neb za jedno schází nám až doposud řádný cvičitel a za druhé výška síně, ačkoliv jest naše síň velmi prostranná. Dle všeho obživne tělocvik u nás v sílu až dosud nevidanou, což jest k přání. Horlivý náš knihovnik, sokol Karel Masopust, uvedl nám knihovnu naši v žádoucí pořádek. Knihy zanedbané nechal úpravně svázati a tlačí na to, by jednota nové knihy zakoupila.

Minulý měsíc přijmuli jsme za úda jednoty dr. B. F. Growa. Jest to velmi nadaný muž, mluví česky, taktéž i čte a píše. Teď bere hodiny v ruštině. Má veliké zalíbení ve slovanských řečích. Ačkoliv je Amerikán, mluví též francouzsky a vlašsky. Naše jednota může býti velmi hrda na to, že obdržela za člena takového muže.

Tak jako vždy jindy, oslavili jsme po sokolsku sylvestrový večer. O tomto napíše jen, že jsme již dávno nezažili tak krásnou zábavu jako byla tato. Program sestával z proslovu sylvestrového, deklamace Jan Hus

(sok. Vic. E. Hirsauer), rozličných tragicko-komických truchloher se smutným koncem Shakespeara (pp. Jos. Šmek a J. Hora). Vše šlo jako na drátkách. Jen ještě turecký buben. Orkestr byl též sylvestrovský „grande piano“ (sok. Fr. Šimek) a jubileé houslí (sok. Fr. Konrád). Sokolové a jimi pozvaní hosté setrvali v místnostech sokolských až do bílého rána.

V neděli dne prvního února (Hromice) dáváme na našem renomovaném jevišti „Farářovu kuchařku“; úlohy rozdány jsou u svědčeným silám.

Ještě něco. Bude to zase letos kapitální švanda. Přes 2 měsíce konají se rozsáhlé přípravy k sokolskému maškarnímu plesu, jenž odbyván bude v masopustní pondělí ve velké tělocvičně Vorwärts Hallu. Že kdybych nechtěl musím učiniti malou poznámku. Sokolové! Ukažte při tomto plesu, že *vy samotni* pořádáte maškarní ples pro obecnost a ne ct. obecnost *pro vás*.

Na zdar! V. J. Šimek.

Řádná schůze Výk. Výb. Národní Jednoty Sokolské.

Schůzi zahájil předseda sokol J. B. Bělohradský, za přítomnosti všech členů Výk. Výb., vyjímaje tajemníka sok. Štěp. Bílka. Jeho místo zaujal na vyzvání předsedy sok. Volenský. Čten protokol poslední schůze a přijat. Čteny dopisy místních čtyř sborů, v nichž se sdělují nově zvolení zástupci do Výk. Výb. jak následují:

Za Těl. Jed. Sokol: J. B. Bělohradský, J. Kostner a J. Pádecký; náhradník J. Hájek.
Za Čes.-Am. Sokol: J. Beneš a J. Fr. Haut; náhradník J. Hladovec.

Za Těl. Jed. Čechii: Aug. Volenský a V. Červený; náhradník Fr. Chmatal.

Za „Plzeňský Sokol“: Ant. Kozel a Fr. Lajer; náhradník R. Jandus.

Čten dopis Těl. Jed. Sokol z Detroit, v němž sděluje že obdržela peníze na úmrtní výplátne, než Výk. Výb. žádá opět jednatele, by psal pro notářské potvrzení. Těl. Jed. Čech sděluje že zaslala úmrtní poplatek. Sok. Clevelandský zasilá zprávy a s nimi též peníze; odevzdáno účetníkovi. Jedn. Sokol (Odb. Čt. Sp.) v Cedar Rapids zasilá zprávy a peníze; odevzdáno účetníku a její stížnost stranu železné hrazdy ponechána novému Výk. Výb.

Předseda vyzývá pokladníka a účetníka by předložily své zprávy. Účetník se omlouvá, že nemožno mu dosud zprávu předložit, neb neobdržel ještě všechny čtvrtletní zprávy od sborů a tudíž nemohl celou zprávu

dokončit. Předseda ponechává účetníku čas, aby mohl zprávu dokončit.

Pokladník zděluje, že nemá zprávu hotovou. Sokol Kostner obdržev slovo kárá pokladníka, že zpráva měla býti hotova. Po delší ostré debatě uloženo pokladníku, by do příští schůze zprávu vyhotovil.

Na to ujal se slova předseda, oznamuje členům starého Výk. Výb., že jich čas prošel a že mají popustiti místo novému Výk. Výboru.

Poděkoval členům Výk. Výboru jmenem Sokolstva za jich snahu a prohlásil starý výbor za propuštěný, vyjma účetníka a pokladníka, dokud by nedokončili své zprávy. S provoláním „Na zdar!“ ustoupil sokol Bělohradský z místa předsedy. Schůze starého výboru tím ukončena. Na zdar!

Aug. Volenský, zást. taj.

Otevření schůze nového Výk. Výboru.

Všichni noví zástupci byli přítomni.

Sokol Kostner žádá sokoly o slovo; ode všech dáno svolení. Čini pak návrh, by se zvolil prozatímní předseda a navrhuje sokola Kozla; návrh přijmut a Sokol Kozel zaujal místo.

Sokol předseda vyzývá, by se zvolil prozatímní tajemník. Sokol Pádecký navrhuje sok. Volenského; přijato a též přijmul své místo. Sokol předseda vřelými slovy vítá nové druhy a žádá je, by věrně konaly své

povinnosti, jež národ na ně složil. Vyzývá pak k řádné volbě, jak stanovy předpisují. Výsledek volby byl následující:

Předseda J. B. Bělohradský; náměstek J. Beneš; jednatel Aug. Volenský; tajemník Fr. Lajer; pokladník Jos. Kostner.

Prozatímní předseda sok. Kozel vyzval nově zvolené, by dle stanov složili slib, jak jim předepsáno. Za hlubokého ticha všech přítomných skládán slib prozatímnímu předsedovi. Každý člen sdělil své jméno a pak

dle předepsaného opakovali všichni členové slib hlasitě.

Po složení slibu dává sokol Bělohradský návrh na ustanovení záruky jednatele a pokladníka. Návrh zní pro jednatele \$500 a pro pokladníka \$1000; přijato. Usnešeno odbývat schůze vždy první úterý v měsíci. Účetník udává do této schůze příjem \$442.29; vydání 17.75.

Na to schůze ukončena.

„Na zdar“ Aug. Volenský, proz. taj.

HLIDKA.

* Sokol Clevelandský odbývá dne 7. února maškarní ples s premiery v síni „Perun.“

* Česko-Americký Sokol odbývá dne 22. ledna svůj ples, nazvaný „z nouze“ kterýž má vynikati jednoduchostí oděvu.

* Těl. Jedn. Čech v Cleveland, O., odbývá svůj maškarní ples 24. ledna v síni Slovanské Lípy.

* Kolik zpráv dostane se nám o činnosti zábavní za tuto zimu? Kolik z tělocvičen? Kolik o přednáškách ve sboru?

* Dívčí spolek Sokolek v Chicago žádal Těl. Jed. Sokol o cvičitele. Zdáli už se cvičí není nám možno sdělit. Ci to má zůstatí při pouhé žádosti?

* Maškarních plesů odbývají letošní zimy snad všechny sbory patřící k N. J. S. Tak Těl. Jednota Sokol v Chicago odbývá svůj ples 29. ledna, Plzeňský Sokol v Chicago odbývá svůj ples dne 6. února Čechie v Chicago 12. února.

* Naše sbory sokolské odbývaly teprve jedno přeborné cvičení; letošního roku má býti druhé; dle všech známek nevěnují ale naši Sokolci tomu patričné pozornosti, vzdor že do doby té jest jen několik měřiců. Mělo by se na to hleděti, by se členstvo řádně připravovalo. Ranní ptáče dál doskáče.

* Jak se dočítáme v „Českém Hasiči“ dospělo naše „pokroku milovné“ hasičstvo v Čechách tak daleko, že nechává si světiti stříkačky. List ten horlí proti podobnému nesmyslu, my však nevěříme, že to co pomůže dokud hasičstvo ono bude tak zatemělé, že přítomností svou etíti bude náboženské průvody kněžimi pořádané. Radíme takovým „pokročilým“ spolkům, by pro větší jistotu nechali si nasvětit škapulírů svato-floriánských. Sv. Florian dostane větší respekt! To jistě pomůže.— Vycvičené mužstvo a dobrá stříkačka musí hasit oheň. Svěcená voda také pomůže — když jest jí velký rybník.

* Činné členstvo německého Turnerbundu ve Spojených Státech připravuje se pilně ku přebornému cvičení, kteréž se má odbývatí od 4. do 7. června t. r. v St. Louisu. Výkonný výbor Turnerbundu zaslal již pozvání do Evropy na všechny tamní německé tělocvičné spolky. Bude to nyní již 23. výroční cvičení přeborné.

Felix Řehoř.

Sdělujeme bratřím úmrtí jednoho ze starších sokolů amerických. Felix Řehoř byl členem Čes.-Am. Sokola v Chicagu, Ill.; zemřel dne 2. ledna t. r., v stáří 37 roků po delší prsní nemoci. Zemřelý pocházel z Líšova, kr. Budějovický. Pozůstatky tělesné vloženy v lůno země na Čes.-Nár. hřbitově v Chicagu, Ill.

Rozpočetní tabulka na úmrtní výplatu sokola F. Řehoře od Čes.-Am. Sokola v Chicagu Ill.

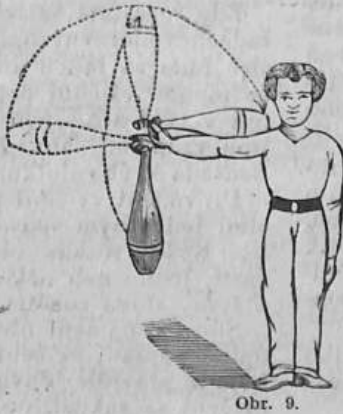
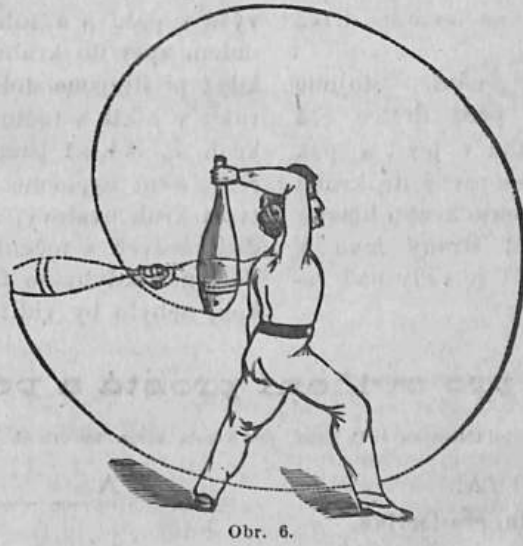
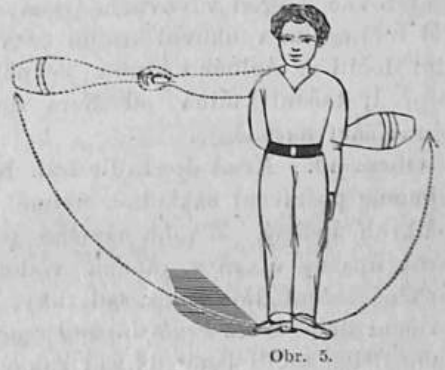
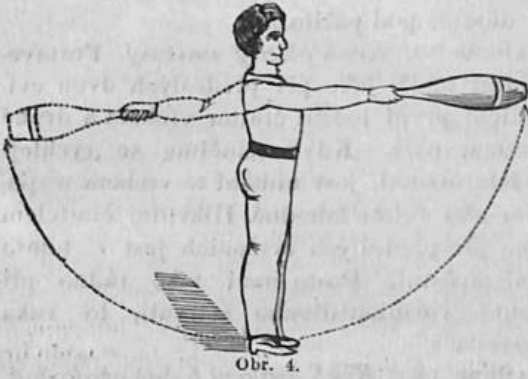
	úda.	
Těl. Jed. Sokol v New Yorku	160	\$64.40
„ „ v Chicagu	73	29.38
Čes. „ Am. Sokol „	58	23.34
Sok. Jed Blesk v Baltimore	58	23.34
Odbor Sokol Cedar Rapids	34	13.68
Těl. Jed. Sokol v Detroit	44	17.71
Sokol Clevelandský, Cleveland	37	14.89
Čes. Am. Sokol v Kewanee	35	14.08
Těl. Jed. Čechie v Chicagu	34	13.68
Plzeňský Sokol „	54	21.73
Těl. Jed. Sokol Čech v Clevelandu	33	13.28
Těl. Jed. Sokol Praha v Clevelandu	20	8.05
Těl. Jed. Sokol v St. Louis	67	26.96
Věrní Bratři Sokol v Milwaukee	39	15.69

746 300.21

Rozpočet na jednotlivého úda čítá 40½ ct.

Aug. Volenský, jednatel.

Cvičení s kužely.

Obr. 9. *Kruh zevněboční v před.* Točíme-li pravou rukou, levá jest ve svisu. Učiníme kruh po boku před sebe, rámě však zůstává vodorovně v před v pevném postavení. Kužel točíme na venkovní stranu ruky své a tím docílí se úplného kruhu zevněbočního v před; točení začíná od shora dolů, jak obraz sám naznačuje.

Obraz 10. *Kruh úpažný v zad.* Když zaujmeme postavení základné, učíme se pak půlkruh úpažný. Z toho samého pak celý kruh úpažný v zad s ráměm vodorovným; úpažné točení děje se na zad ruky. Z tohoto cvičení děje se též *kruh úpažný v před* totiž jako dříve točili jsme na zad ruky, točíme nyní v před. Obě tato cvičení se pak spojí dohromady, když jsme se cvičili dříve každé zvlášť.

Obr. 11. *Kruh plochý, vrchní.* Stojíme čelně, rámě vodorovně v před držíce, což stane se tvořením čtvrtkruhu v před a pak počne se otáčeti kužel vodorovně do kruhu ploše. Ruka se ohýbá při tomto kruhu hlavně v zápěstí, kruh děláme od strany levé k pravé a opáčně. Kužel točí se vždy nad rukou.

Obraz 12. znázorňuje *kruh plochý spodní.* Cvičení děje se tím samým způsobem jako při kruhu vrchním s tím rozdílem, že točení děje se pod pažím.

Obraz 13. *Kruh plochý smíšený.* Postavení jest totéž, jako při předešlých dvou cvičeních; první točení činíme vrchem a druhé spodem páže. Když naučíme se rychleji kužele otáčeti, jest mihání to vrchem a spodem oku velmi lahodné. Hlavním činitelem jako při předešlých cvičeních jest v tomto sval zápěstní. Proto není také rádné při těchto cvičeních dlouho setrvati, by ruka neklesla.

Obraz 14. *Kruh oválový bočně předtočný.* Z postavení základného učiní se půlkruh do výše v před a z toho samého pak točíme dolem zpět do kruhu s ráměm nataženým; když přišli jsme dolů do čtvrtkruhu, ohnem ruku v lokti a točíme však při tom dále v kruh na zad, až jsme přišli ke čtvrti hoření; nyní napneme opět rámě a tím se utvoří kruh oválový; že musí se ohnutí ruky dítí zároveň s točením, rozumí se samo sebou, neb kdyby se tak mělo státi za zastávkou, nebylo by viditelné, že činíme kruh.

Rukověť pro cvičení prostá a pořadová.

Sestavil učitel tělocviku J. C. LIOS, pro Sokola Amer. upravil G. B. R.

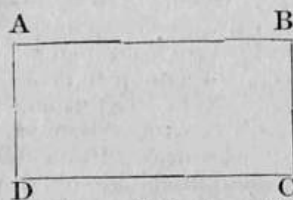
PROSTOCVIK.

I. Podstata a vykonávání prostocviku.

Prostocvik jest jistým druhem cvičení tělesných. Všechny ty turnéřské pohyby, jež může člověk bez zevních pomocných prostředků prostřednictvím obratnosti svých údů na ploché půdě prováděti, jsou prostocvikem. Takových pohybů máme nesmírně mnoho, lze je však přivoditi na poměrně nepatrné množství hlavních tvarů a měl by se jim učiti každý, jemuž na vlastním jeho zdokonalení záleží.

Vstupuje-li někdo s chvalitebným tímto úmyslem do cvičirny, měla by právě tato vybraná cvičení prostá povždy býti stravou, kteráž by se choutce jeho skýtala. Několik přípravných slov cvičitele umožní začátečníku, by ihned třeba s déle cvičícími se sou-druhý cvičiti mohl.

Prostor, jehož se má co místa cvičebního užívati, představují si co pravidelný čtverec A B C D.

Zde rozestaví se všichni cvičící buď v řadách vodorovných, jeden vedle druhého a sice řada za řadou aneb v polokruhu, tak že mohou všichni pohodlně pohlížeti cvičiteli v tvář a alespoň tak daleko od sebe jsou vzdáleni, aby žádný rozepnul ruce, souseda svého dotknouti se nemohl.

Provádění cvičení prostých děje se cvičícími jednotným způsobem na *rozkaz* cvičitele. Každý rozkaz obsahuje obyčejně dvě části, jedno neb několik slov oznamujících a *jedno* slovo značící provedení.

Slova oznámení obsahují jakési, byť i ne úplné popsání cvičení; slovo provedení opakuje v pravidle hlavní činnost, jakáž slouží cvičení za základ, opakuje ji v způsobu roz-

kazovacím. Mezi slovem oznámení a slovem provedení dlužno učiniti pomlčení, v jehož průběhu každý rychle rozmysleti se může, co vlastně od něho jest požadováno. Proto také pomlčení musí býti delší, je-li požadované cvičení složitější; slovo má svou moc myšlenku probuditi, avšak myšlenka potřebuje času k rozvinutí takovému, aby v skutek uzráti mohla. Přenáhlený pohyb na dané znamení cvičitele nesmí nikterakž se učiniti.

Z počátku jest prospěšno opakování téhož výkonu veliti opakováním oznamovacích slov rozkazu a setrvati při způsobu tom potud, pokud cvičící se nebyl seznámen se způsobem, jak se prostá cvičení nařizují a jak je chceme míti provedena. Později postačí již jedno velení a opakování výkonu toho neb onoho může se pravidlovati *počítáním*. Toto slouží mimo to k označování toho, mnoho-likráté má výkon jistý opakován býti; změna v hlasu oznamuje blízkost ukončení cvičení. Častěji má počítání i význam určení časoměru, jemuž cvičení jest podrobno. V ohledu tom rozeznáváme dva časoměry, jeden delší, kterýž má trvání asi tak dlouhého, jakého potřebujeme k učinění volného kroku, tedy asi osmdesátinu minuty a jeden kratší, jemuž slouží za základ trvání jednoho kroku poklusového; tento má trvání asi poloviční předešlého.

Když se byli cvičící poznenáhlu navykli na takt, může cvičitel ponechat počítání jim samým; oni pak počítají v myslí pro sebe, aby cvičení správně vykonávali a cvičitel vypomáhá jim v počítání jen tenkráté, když cvičení nazve, neboť bylo by neoprávněným požadavkem, aby cvičitel neustálým velením všechny pohyby provázeti měl a plíce si vykřičeti musel. Často jest proň méně unavující, když veškerá cvičení napřed ukáže a pak s cvičícími zároveň vykonává. Z počátku jest to beztoho nutno. Právě tak jako jest tištěná řeč pohodlnější, je-li prováděna obráznými představami, právě tak ušetří cvičitel mnohé slovo zbytečné, pakliže cvičení, jež na myslí má, v pravý čas zobrazí. Poněvadž turnéřská moc představy u začátečníků značně jest nevyvinuta, radím cvičiteli, aby před tváří svých svěřenců ukazoval každý výkon, kterýž má býti v pravo proveden, opačným směrem, to jest v levo.

Mají-li cvičení prostá tříděna býti, odporučuji, by do nejnižší třídy přijímána byla jedině taková cvičení, jež můžeme uskutečniti pohybem jednoho údu a dvou stejných údů aneb pohyby různých částí těla, jež bez všelikého namáhání a jakéhokoliv nucení vůle činiti můžeme. Toť jsou: *Jednoduchá cvičení prostá*.

V druhou třídu naproti tomu nutno vměstnati taková cvičení, při nichž se vyžaduje větší namáhání těla a paměti, aby celá řada pohybů, jež po sobě rychle následující, uzavřený celek tvořiti mají, hladce a vkusně v plné souvislosti prováděny byly. *To jsou složitá cvičení prostá*.

Avšak, jakoliv se při vyučování mládeže toto třídní rozvrhování dodržeti nechává, a jakkoliv se zdá býti potřebným, u dospělých cvičících přece se mu musíme vyhnouti. Jakmile dosáhne někdo mužné zralosti, nejsou dle mého náhledu cvičení prostá již žádným *předmětem učebným*; ona sice co mírná cvičení těla i u těla vycvičeného podrží až do vysokého věku svou cenu, udržují obratnost těla a zajišťují takto lehkost, jemnost a ušlechtilost každého pohybu; od starších a dospělých nelze však již očekávati, že by dlouholetým neustálým snažením vždy většího pokroku i obratnosti domoci se mohli a mimo to chtějí obyčejně méně se cvičiti a více znázorňovati. K tomu druží se odvislost od mnohých zevních životních poměrů, kteráž muži neumožňuje tak pravidelné navštěvování cvičení jako mladému hochovi. A proto také nemusí cvičitel dospělých tak přesně přihlížeti k celku cvičení, jako cvičitel mládeže, kterýž musí pracovati dle rozsáhlé soustavy a proto může se ve seleji a méně připraven do práce pustiti. Rozumí se, že i on sám musí míti jistou zásobu cvičení, přiměřenou spotřebě a že i v celku i v podrobnostech musí pracovati dle jisté soustavy. Odkud čerpá svých vědomostí, zdali z vlastního neb cizího rozvažování, ze života neb z knih, to vše jest lhostejno, má-li jen dostatečnou zásobu. *Přehled cvičení prostých* v tomto pojednání později uveřejněných, prokáže mu v každém ohledu dobrých služeb a prospěje k tomu, že zásobu cvičitele rozmnoží a jí tak rozvrhne, že paměť cvičitelova nikterakž zásobou tou nebude obtížena. Porovnávám přehled ten s mapou, na kteréž cestující v neznámých krajinách seznává průběh cesty své, aby se stal neodvislým od svévolnosti svého vůdce. Avšak právě tak jako k rozumnému čtení z mapy jest zapotřebí oka vlastní zkušenosti cvičeného a jako cestování dle mapy novým jest uměním a nového cvičení vyžaduje, právě tak dobře nesmí i ti, jimž v dotýčeném přehledu všeobecné poučení skýtám, zameškati praktické vzdělání k zvláštní samostatné činnosti. Nejsou všechna cvičení, jež se dají z přehledu vybrati snesitelná a ne všechna sestavení pohybů jsou libá. Tam však, kde nouze nevyžaduje protivy, náleží všemu nenucenému a libému před

zdřevěnělým a hledaným, přirozenému před theatrálním povždy přednost.

Z toho, co zde povědino, učiní si každý závěrku, že zmíněný přehled následující *sbírka příkladů* má v první řadě za účel bystriti oko pro to, co při cvičeních prostých jest přiměřeno; důrazně musím se však ohraditi proti možnému nedorozumění, že bych snad měl za to, že by příklady ty věta za větou cvičiti se měly, že by popisy cvičení a rozkazy stránka za stránkou v hlavu i údy cvičících vtlokány býti měly. Těm, kdo o cvičeních prostých nemají pojmu a vzdor tomu—poněvadž všichni jejich soudruzi v stejném postavení se nalézají—nuceni jsou přijmouti úřad cvičitele, nezbyvá z počátku ovšem nic jiného, než řídit se předně dle návodu tohoto. V takovém případě doporučuje se, by cvičitel jednoho neb více trpělivých přátel do obydlí svého si pozval, rozkazy dle návodu jim udílel, výkony jejich dle návodu v spise tomto obsaženého opravoval, o pochybném se rozhodoval, až obraz i jméno cvičení si osvojí a představa výkonu v mysli své upevní; špatně by vypadalo, kdyby někdo s archem papíru neb knihou v ruce předstoupil před ty, jež má cvičiti a předčítal něco, čemu sám nerozumí. Na delší dobu však nemůže žádná kniha pomoci cvičiteli tak, aby s ohledu na potřeby cvičících nemusel si utvořiti vlastní svou učebnou soustavu, aneb aby se na každý prostým cvičením věnovaný večer neb již předu nepřipravil.

Pouze s těmi, jimž cvičení prostá jsou novinkou, necht' přibližně se drží postupu příkladů v této úvaze obsažených; avšak při

každém kroku učiněném na dráze takto nastoupené, sezná zřetelněji, že mám úplně pravdu, zdráhám-li se tvrditi: „*Tak a nejinak' musíte věc prováděti!*“

Zádám od každého samostatné přemýšlení a volné určité rozhodnutí, nikoliv však slepou povolnost a poslušnou lenost. Zádám aby každý nováček po nějakou dobu vždy z novu a z předu uvažoval, jak by se měl zachovati, aby všeobecným požadavkům namáhání, střídání a zotavení zadost učinil, aby se bez ustání namáhal tuto sbírku příkladů nápodoběním doplňovati a jednotlivá cvičení v proměnlivém sestavení rozmnožovati, tak aby nepromeškal úspěch ani nestálým aneb jednotvárným namáháním, ani dlouhým prodlužováním chvil odpočinku, kteréž jsou obvyklé mezi jednotlivými cvičeními. Taková opatření vyplývají bezprostředně z podstaty cvičení tělesných a umění cvičebního. Ona však věc dalece ještě nevyčerpávají. O nich zde mnoho se rozepisovati, nebylo by radno. Musíť se každý přičiniti ze všech sil svých, by opatření pravá a prospěšná dle nejlepšího svého uznání učinil.

* V tomto čísle počínáme uveřejňovati „Rukověť pořadových a prostých cvičení“ od osvědčené v tom oboru síly, německého učitele tělocviku J. C. Liona.

* Rakouský korunní princ Rudolf bude se ženiti a proto někteří členové českých spolků v Čechách div hlavu neztratí starostmi, jak by důstojně okázali své poddanství. Jak se zachovají Sokolové v Čechách v tomto případě jsme v skutku zvědavými.

Adresář Národní Jednoty Sokolské.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské, sídlí cív Chicagu, Illinois, schází se vždy v první úterý v měsíci. Úřadníci: J. B. Bělohradský, předseda, J. Beneš míst. př., Fr. Lajer, taj., August Volenský, jednatel, Jos. Kostner pokl; dalšími členy výboru jsou: Jak. Padecký, Jos. Fr. Haut, Vác. Červený a Ant. Kozel. Veškeré peněžní záležitosti jakož i dopisy necht' zasílají se na jednatele pod adresou: *Aug. Volenský, 163 South Canal St. Chicago, Ill.*

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicagu, Ill., Ed. Winternitz 74—76 Taylor str.

Čes. Am. Sokol v Chicagu, Ill., Jos. Kopta číslo 149 Forquer st.

Tělocvičná Jedn Sokol v New Yorku Fr. Lier, 234 E 4. th. Str.

Sokolská Jednota Blesk v Baltimore, Md., V. Vohrna čís. 9 Milliman Str.

Sokol Clevelandský Camileo Wiesenberger care of M Krejčí, roton Str., Cleveland, O.

Tělocvičná Jednota v Detroit, Mich, E. Příborský 604 Antoine St.

Sokol, Odbor Čtenářského Spolku v Cedar Rapids, Iowa, Frant. Bednář.

Česko-Am. Sokol v Kewaunee, W, V. Drahovzal Tělocvičná Je nota Čechie v Chicagu, Ills Fr. Křenek, 59 Augustina Str.

Plzeňský Sokol v Chicagu Ills., Lad. Flígl 133 Bunker st.

Tělocvičná Jednota Praha v Cleveland Ohio, Fr. Kozlsk 12 Poplar str.

Tělocvičná Jednota Čech v Cleveland, C., Fr, Slu-ka, 85 Burwell str.

Věrní Bratři Sokol v Milwaukee, Wis., Josef Braum 1288 VlietSt.

Těl. Jedn. Sokol v St. Louis, Mo. Vác. Karel Trfiska 1832 Menard Str.